

CONCEPTUAL ASPECTS OF THE FORMATION OF NEUROPSYCHOLOGY AS A SCIENCE

**Layla Haddou, Jihane Houjjaj, Svintsytska N.L.,
Bilash V.P., Hryn V.H.**

Poltava state medical university

*laylahaddou2002@gmail.com, jijihj603@gmail.com, nataleon1980@gmail.com,
vpbilash@ukr.net, vogrin034@gmail.com*

Modern theories and concepts are increasingly developing at the intersection of sciences. Neuropsychology has also become such a «frontier» – a science that studies the brain mechanisms of mental functions based on local brain lesions. This frontier science arose on the basis of psychology, medicine (neurology and neurosurgery), psychopharmacology, anatomy and physiology of the central nervous system [4-6].

The first neuropsychological studies were carried out in the 1920s by the outstanding scientist and psychologist Lev Semenovich Vygotsky (1896-1934). Vygotsky concluded that if an element of animal behavior is a reflex or reaction, then a unit of human behavior is a mediated psychological act: the use of methods and means to achieve a goal. However, despite the achievements of Vygotsky, the founder of neuropsychology is considered to be his student Olexander Romanovych Luria (1902-1977), who in 1962 published his scientific work «Higher Cortical Functions of Human» [1].

The basis of neuropsychology is the theory of systemic dynamic localization of mental functions that he created. In his scientific work, Luria writes: “Vygotsky made a major step in the history of psychology. He came to the thesis, which is as follows: in order to explain the internal phenomena that take the form of regulated internal higher mental processes, one must go beyond the limits of the organism and look not within the organism, but in the social relations of the organism with the environment. It then sounded completely paradoxical. Vygotsky liked to say that if you look for the sources of higher mental processes inside the organism, then you will make the same mistake that a monkey makes when he looks for his image in a mirror after a mirror. The sources of higher mental processes must be sought not inside the brain, not inside the spirit, but in social relations: in language, in social relations [2, 3].

Luria deduced the basic principles of the cerebral cortex.

The principle of system. The localization of mental functions is considered as a systemic process. This means that any function of the brain is associated with the work of many brain structures (and not just one), the interaction between which is organized in a hierarchical way, that is, with controlling and subordinate structures.

The principle of dynamism, variability. It turned out that the localization of functions in the cortex is a plastic process, prone to dynamics. Let us recall the parable about the old man who gave his son first a dry branch, and then a fresh willow twig. In the thin-looking wicker, due to its flexibility, there is a great potential for survival. The functional links of the brain can mutually replace each other or complement each other. One can speak of «Functional ambiguity» of brain structures.

The principle of lateral specialization. This principle implies that mental functions have different localization in the right and left hemispheres of the brain. There are many facts confirming that the left and right hemispheres do not work in the same way: they process information in different ways. For example, the left hemisphere of right-handers is responsible for the perception, storage and operation of predominantly verbal-logical information, and the right hemisphere is predominantly figurative.

The principle of the obligatory participation of the frontal cortex in the brain supply of higher mental functions. The frontal lobes of the human brain have received a particularly powerful development. The «frontal brain» is responsible for the most complex, arbitrary forms of behavior, and participates in the organization of all higher mental functions, and all higher conscious forms of activity. Neuropsychology is not the only science that studies how the brain works. At present, there is a wide variety of disciplines that, in the course of their development, have reached a level where it is impossible to do without knowledge of the physiology of the brain. Neurolinguistics, materialistic psychology and many other «frontier» sciences look at the work of higher nervous activity from different points of view.

Conclusions.

1. Fundamental processes in the brain, a reflex act, the discovery of which marked one of the largest stages in the study of brain physiology; dominant underlying many mental processes; phenomena of inhibition and excitation, creating a pattern of brain activity. And although all of the above processes have their place in the work of the brain, an exact definition of what is the main mechanism of the physiology of higher nervous activity has not yet been found.
2. The fundamental principles of the brain, that is, coordination, coordinate individual reflexes to perform integral physiological acts. The phenomenon of coordination is supplemented by the theory of systemic dynamic localization of mental functions, which implies that the localization of one or another mental function in the cerebral cortex is capable of interchangeability and has a huge potential for survival.

References:

1. Klinicheskaya neyropsikhologiya Spb.: Piter , 2007. 528 s.
2. Neyropsikhologicheskaya diagnostika v voprosakh i otvetakh M.: Genezis , 2012. – 256 s.: il. (Uchebnik XXI veka).
3. V labirintakh razvivayushchegosya mozga. Shifry i kody neyropsikhologii M.: Genezis , 2010. 432 s.
4. Svintsytska N. L. Morphofunctional characteristic of the skull with a clinical aspect: study guide / N. L. Svintsytska, V. H. Hryn. O. I. Kovalchuk. – Poltava, 2020. 205 p.
5. Sherstyuk O.O. Stereomorfologiya: ystoryya y perspektyvy ee razvytyya dlya teoryy y praktyky medytsyny / O. O. Sherstyuk, N. L. Svyntsyt'skaya, R. L. Ustenko [y dr.] // Aktual'ni problemy suchasnoyi medytsyny: Visnyk Ukrayins'koyi medychnoyi stomatolohichnoyi akademiyi. 2020. – T. 20, vyp. 1 (69). S. 186-192.
6. Svintsyts'ka N.L. Prosvitnyts'ka rol' anatomichnoho muzeyu u formuvanni zdorovoho sposobu zhyttya sered molodi / N. L. Svintsyts'ka, I. V. Kohut, R. L. Ustenko [ta in.] // Fizkul'turno-ozdorovchi ta sportyvni tekhnolohiyi v osvitr'omu

prostori: teoriya i praktyka : kolektyvna monohrafiya / za zah. red. O. O. Momot, YU. V. Zaytsevoyi. – Poltava: PNPУ imeni V. H. Korolenka, 2020. С. 225-243.

КОНСТРУКТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ТА СІМ'Ї – ЗАПОРУКА ДО УСПІШНОГО ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОГО ПРОСТОРУ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ

Вознюк А. В.

*Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
allavoznuk@ ukr.net*

Більшість науковців та практиків у своїх дослідженнях говорять про зміну парадигми «освіта навчання» на парадигму «освіта становлення особистості», а саме розвиток індивідуальної траєкторії особистості учня. Тому учитель у своїй діяльності, готуючись до занять, має готувати навчальні завдання, які б базувалися на принципах свободи творчості та професійного розвитку учня. А батьки у свою чергу мають створити всі умови для позитивної вмотивованості своїх дітей до навчання в закладі освіти.

В основі конструктивної співпраці всіх суб'єктів освітнього процесу (батьки, вчителі, учні) лежать спільні цілі та прагнення, переконання. Учителі та учні рівноправними учасниками освітнього процесу і відповідають за його результат. Це партнерство засноване на повазі, довірі, рівності, відповідальності, добровільності всі його учасників.

На основі аналізу наукових підходів та систематизації практичного досвіду, нами дотримуємося того підходу, де конструктивна взаємодія визначається як чітко визначена система взаємовідносин всіх учасників освітнього процесу (учнів, батьків, вчителів), яка:

- організовується на принципах добровільності й спільних інтересів;
- ґрунтується на повазі, довірі й рівноправності всіх учасників, дотримуючись визначених норм (права та обов'язки) та враховуючи ціннісні орієнтири кожної із сторін;
- передбачає активне включення всіх учасників у реалізацію спільних завдань та готовність брати на себе відповідальність за їх результати;
- передбачає розподілене лідерство (право вибору та відповідальність за нього, горизонтальність зв'язків, готовність брати на себе відповідальність за результат діяльності);
- базується на принципі соціального партнерства (рівність сторін, добровільність прийняття зобов'язань, обов'язковість виконання домовленостей).

Головними завданнями спільної діяльності закладу освіти та сім'ї з питань вирішення проблем навчання, виховання і розвитку учнів можна виділити наступні: інтеграція зусиль сім'ї і педагогічного колективу в діяльності щодо розвитку особистості учня; забезпечення участі батьків в організації освітнього процесу і шкільному самоврядуванні; мотивацію батьків до вивчення науково-методичної та психолого-педагогічної літератури з